

تیتل و بیل و ههدایه

هۆنراوه: م. مه‌زه‌هر
نیگارکیش: محهمه‌د رۆسته‌مزاده

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جوهرها کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

بەناوى خوداى دلوڭقان
تيتل و بيبىل و ھەدايە

چىروڭكى كۆنى كوردى
بەتوزى گۇرپانەوھ

ھۇنراوھ:

م. مەزھەر

نگار:

مەھمەد رۇستەمزادە

(نامۇ)

سەرناسە : مەزھەر، موفىدە ۱۳۳۲
عېنوان ونئوى بەدئىيەتچى: تيتل و بيبىل و ھەدايە / نووسەر موفىدە مەزھەر
ئىگەرەكان : مەھمەد رۇستەمزادە (نامۇ)
نېشانەگەلى روالەتى : ۲۶ لاپەرەى ئىگاردار
نېوھرۇك : چىروڭكى كۆنى كوردى بۇ مىندالان
شاپەك : ۷-۲۷-۶۷۲۰-۹۶۴
گروپى تەمەن : ب، ج
رەدەبەندى دېويى : ۸/۲۱۹/فا
ژمارەى كىتېناسى مىللى : ۸۰-۹۴۱

نووسەر : موفىدە مەزھەر

ئىگەرەكان : مەھمەد رۇستەمزادە

ناشر : نووسەر

ئۆيەى چاپ : چاپى ھەوھل

ھۆمار : ۱۰۰۰ دانە - خىشتى

يىزاين : ئومىد موقەددەس

رخ : ۳۰۰۰ تەمەن

شاپەك : ۷-۲۷-۶۷۲۰-۹۶۴

بافى لە چاپ دانەوھى بۇ ھۇنەرى كىتېبەكەيە

ناوھندى بۆلۈكردنەوھ:

سەقز - فەرھەنگ سەراى ھونەر و ئەندىشە

۰۹۱۸۲۲۲۱۵۸۵

رازآوه و پاک و نه‌خشین
گولی سوورو زمره وشین

دهشتیک بوو پان و به‌رین
په‌پوله‌ی جوانی ره‌نگین

تیشکی رەنگالەي ھەتاو
مالی بچووک دیارە
ھۆشیار و ژیر و ئازا
سی کاژەلەي جوانی بوو

دەنگی مەل و خورەي ئاو
لەم دەشت و میڤغوزارە
مالی بزنیکی وریا
دایکی کارزان و خوشخوو

شوځ و شهنگ و زیتله
ئهوی تریان بېل بوو

خرت و مرت و ژیکه له
یهکیان ناوی تیتل بوو

جهرگ و هه ناوی دایه
گیادیڼی لهو مه زرایه
که ی ئیتر کاتی کاره

چکوله که ی هه دایه
گ روژئ بز نه دایه
که روژ بوو به ئیواره

گوانى پرشېروخۇشحال
ئەم ئاوازە ئەخوينى:
درگا كەنۇ بۇ دايە
گيا لە بېخى ديانايە»

دايە ديتۇ بەرەو مال
منالەكان ئەدوينى
«تیتل و بېبل و ھەدایە
دایە شیر لە گوانیایە

جا درگاکه هه لئه گرن
رووناکی مال و حال
له گهل مانگ و ئه ستیران»

کاژه له کان گوئی ئه گرن
«دایه کو له کهی مال
به خیر بیتو له خیران

بی خه و بی په روشی
دایک هاته وه به گریان

پوژان پوین به خوشی
به لام پوژی له پوژان

روویکرده به چکه کانی
وتی: «رۆله وریا بن
چون گورگی به دی به دکار
خه ریکی فرو فیله

کاژیله جوانه کانی
هۆشیاربن و ئازا بن
هاتوو چوو یه تی وهک هار
به دوا ی ئیمه دا ویله

خاوهنى چنگ و ديانه
گورگ دهرد و به لايه
په لپ و بيانووى پيېگرن»
هيچ دنگ و باسى نه بوو
هه ليكى دهسكه و ته باش

بى به زه و بى ئامانه
ئامان رو له كهى دايه
درگا كهى بو هه لنه گرن
ماوه يه ك باش به سه رچوو
گورگ خه ريكي كړوكاش

ليحه رام بوو نان و ئاو
هات و درگای پيگرتن
دهسي کرد به قووره قوور:
درگا که نو بو دايه

مالی بزنای کرده چاو
ليان که وته فيل کردن
روژئ هات به لووره لوور
"تیتل و بیبل و هه دايه"

گیا له بیخی دیانیایه»
 له ترسانا ئه له رزان
 چپکه ن چاره یان چی بوو؟
 په لپ و بیانووی پیبگرین»
 له رهنگی دایکمان نیت!
 یه کجار جوان و نه خشینه»

دایه شیر له گوانیایه
 کاژیله کان زورترسان
 ریگای دهرچوونیان نه بوو
 وتیان : «ریگای لی بگرین
 کاژهل وتیان : «تو گورگیت
 رهنگی دایکمان شینه

سەروسەرتاپای شین کرد
 درگای دا بەرمشت وشەپ
 کەئەتۆ دایکی ئیمەئە
 سپی و جوان و شیرینە
 خۆی گرتە ئاردی مالان
 دای لە درگا، تەق تەقان:
 درگا کەنۆ بو دایە

گورگە رووی دەسو برد
 زرمە زرم و تەپەتەپ
 دیسان وتیان: «برۆ دەئە
 دایکی ئیمە بەفرینە
 گورگە رووی بەئاسان
 سپی و سوڵ و پاک و جوان
 "تیتل و بیبل و هەدایە"

گیا له بیخی دیا نیا یه
وتیان به گورجی و په له:
بیگه رده وهک بلووره
برؤ دایکی ئیمه نیت»
هاته وه به لووره لوور
گورگه یان هه لفریوان

دایه شیر له گوانیا یه
به لام دیسان کاژده له
«خو دایکی ئیمه سووره
تو توژاوی و چلکنیت
گورگه خوینا قوری سوور
کاژده له کان هه دیسان

نەوەستا بۆ بەيانی
 ھەم ھۆشیارن ھەم ئازان
 لە گریژنەنەي ترازان
 دووانی قووت دا بە پەلە
 چاومروانە بۆ دایە
 روانی لە حال و ئەحوال
 مالاكەي شـپـرزاوہ

گورگە بەم فیلەي زانی
 تیگەي کاژیلەکان
 درگای دا بەرھیزی شان
 پری دایە کاژلە
 خۆی شار دەوہ ھەدایە
 دایک ھاتەوہ بەرمو مال
 دی درگاکەي شکاوہ

هۆی هه‌دایه‌، بێبیل گیان
 رووله‌ کێ که‌م به‌م سه‌رما
 هه‌ر رۆحی پێنه‌ما بوو
 تیتل و بێبیل یان پفان
 به‌هه‌ر چوار ده‌ورا گه‌را
 بازیدا سه‌ر بان به‌ تاو

هاواری کرد: «تیتل گیان
 خاکی کوێ که‌م به‌سه‌رما
 هه‌دایه‌ زۆر ترسا بوو
 وتی: «دایه‌ دایه‌ گیان!
 که‌وته‌ خۆ بزنی ئازا
 مائی ورچی کرده‌ چاو

كرديه ههرا و تهپه تهپ
 ورچه بۆر به بۆله بۆل
 وتى: «كئيه لهو بانه
 بهو زرمه و تهپ وتۆزه
 بزن قيراندى ئهمجار:
 منم چاو بربزۆكى
 كى خواردى بهچكه كانم
 راکه راکه و شهپه شهپ
 دهرپهرى له مالى چۆل
 خهرىكى رهپ رهپانه
 پرپوو كتهله و گۆزه!»
 «ورچه بۆرهى ستهمكار
 شاخم وهك بيل بيلۆكى
 بئته شهپه مهيدانم»

ورچه زۆرى پى داچوو
وتى: «ئاگام لى نيه!
شهرى چى مهيدانى چى؟
بزن، بازىدا سهربان
كرديه ههرا و تهپه تهپ
گورگه له مالا كهوته!
ئه لى: «كييه لهو بانه
بهو زرمه و تهپ و تۆزه

چوونكه گوناھى نه بوو
ئهو ههرا ههرا چيه؟
كاژيله چى، خوانى چى؟
گورگى چاوبرسى مل پان
راكه راكه و شهپه شهپ
سكى تيره ليخه و ته!
خهريكى رهپ رهپ پانه
پر بوو كيه لهو گۆزه»

«گورگی دپی سسته مکار
شاخم وهک بیل بیلوکی»

بزن کردی بهه اوار :
منم چاو ببزوؤکی

بیته شه ره مهیدانم
رزقی خوم بوو، بردوومه!
دیمه شهرت له مهیدان»

کی خواردی به چکه کانم
گورگ وتی: «من خواردومه
جهنگت ئهوی، به چاوان!

گورگ مەيلى شەپوشۆرە
شکات بۇ قازى ببات
قازى زۆردلى داوۋە

بىزن زانى بەم جۆرە
رانەۋەستا گورج ھەلات
باسەكەي بۇ گىپراۋە

بچنە شەرە مەیدانی
 کەوتە تەکبیر و چارە
 پریکرد لە بۆن و با
 ھەمانە ی برد بە دیاری!

فەرمووی سەیزوو بە یانی
 گورگی ملھور ئەمجارە
 ھەمانە یەکی ھینا
 بۆ وەستای ئازا و کاری

وهستای زانای پر هونه
بجمه شه‌ره مه‌یدانی
شاخ تیژه، زوان نه‌زانه

وتی: «کاکي ئاسنگهر
فهرموویانه به‌یانی
جه‌نگم له گهل بزنانه

ده‌ردی په‌نجه‌ت له گیانم
مامه گورگه‌ی ناو زپاو
بو حق دستت هیناوه؟»

تیژی که دیانه‌کانم
وهستا وتی: «به‌سه‌ر چاو
ئه‌وه‌مانه له‌ولاوه

ناقابىلە، تووتنە!
 ھەلگرتنى ئاسانە!
 لە ژىرلچۇ بۆلانى:

وتى: «بەلى ھى منە
 خوت و خالى ھەمانە
 ۋەستا بەم فىلەى زانى

دوژمنى كاژىلەو مەر
 ئابروت بچى بە جارى!
 چەكوش وگازى بۆ ھىنا

«ھۆى حىلەبازى بەدەر
 ئەبى بىكەمە كارى
 ۋەستا مام گورگى دانا

دوو كه لپه‌ی گورگی كیشا
 ماموه‌ستای زانای زۆرزان
 گورگ هه‌رچه‌ن فیله‌زانه
 نه‌ی زانی چی قه‌وماوه
 رۆییشه‌وه به‌ره و مال

گورگ بوراوه له ئیشا!
 لبادی نا جیگه‌ی دیان!
 له زانسته‌نه‌زانسه!
 چی به‌سه‌را هی‌ناوه
 بیئاگا بوو له ئه‌حوال

تیکله ماسی هیئا زوو
وهک مهرهم بۆ سهبرین
نهخۆش چاک ئهکاتهوه!

لهم لاشهوه بزنی چوو
ماسیکی جوان و شیرین
ژهنگی دل ئهباتهوه

ههرههلات و نهوهستا
بۆم بکه را و تهکبیر
بچمه شهپه مهییانی
له گهل گورگه جهنگمان
دهردی پهنجته له گیانم

تا بهر دوکانی وهستا
وتی: «وهستای ئازا و ژیر
قازی فهرمووی بهیانی
وهستا ئامان سهه ئامان
تیژی که شاخهکانم

با ورگی گورگ بدرینم
وتی: «هۆ بزنی دایه
گورگه دپه و زۆرداره
ئهمن یارمهتیت ئهدهم
پۆلای خسته سهه شاخی
بۆ بهیانی سبجی زوو
مهییانه کهی بهرمالان

تیتل و بیبل دهریینم
چارهت له دهس مندايه
دروژنه و بههه دکاره
شاخه کانت چاک ئهکهه!
با گورگه بی به داخی
هیشتا خۆر نهکهه وتبوو
بوو به شوینی شهق شهقان

بۇ سەيران بانگ كراون
قەيى لىگرت بە دىانى
ھەر گورگە ئاپروى ئەچى
بزنۆكەي لەدەم بەربوو!
بزنە كەوتە ھاتوو چوو

خەلكى ھەمووى دەستاون
گورگە ھەلمەتى ھانى
لېدە كەي بۇ دىان ئەبى!
قەيى گرت، بە ھىچ نەبوو
نۆرمى گورگ تەواو بوو

شاخی له ورگی چه قاند!
تیتل و بیبل دهرپه‌ری!
دهسیان کرده مل دایه

سمکۆلی کرد، تی ته قاند
سکی گورگهی هه‌لد‌ری
تیتل و بیبل و هه‌دایه

رۆڵه شیرینه‌کانم
یاخوا بگهن به ئاوات
به فیلی گورگان نه‌چن

منالـه جوانـه‌کانم
ئهم چیرۆکه دوایی هات
هۆشیار بن و زانا بن

